

за да сѧ успокои нѣкога, или да си отпо-
 чине. Спрерѣдъ тогавашно-то поганско и-
 долослѣженіе, той трѣбваше да пострада
 всакакъвъ видъ мъжы отъ мъчителскы-тѣ
 царѣ; нъ свѣтый сѧ свое-то търпеніе до-
 стигна да въде, тѣй да речемъ, позоръ на
 всичкъ вселеннѣ, що-то и сами-тѣ Ангели
 да сѧ сѧ. Дванайсетгодишень той сѧ прѣ-
 даде въ иноческыя животъ, а въ 20-тъ
 си годинѣ быде въздигнѣтъ на Архыерейскый
 прѣстолъ въ Галатіѣ, дѣто посочи при-
 мѣръ, че старость-та не стои въ кроенъе-
 то на години-тѣ, нъ въ добродѣтелно-то
 живѣнъе и въ прѣмъдрость-тъ. Свѣтый
 Климентъ, откакъ пріе свѣщенноначалниче-
 скыя чинъ, не само на дѣца-та, кои-то бѣ-
 ше прибралъ да учи, нъ и на стары-тѣ бѣ-
 ше учителъ, като привождаше Еллены-тѣ
 къмъ-то Христіанство-то и ги крышаваше....
 За това, мъченъ различно въ царѣванъе-то
 Діоклитіаново и Максиміаново, много поста-
 да, и не токо на едно мѣсто: Първо быде
 наклеветенъ отъ невѣрници-тѣ въ Ангыра,
 Антипатѣ Домитіанѣ, кой-то привика С-го
 и, слѣдъ много ласканіѧ, като не можа да